Lietas Nr. 138002014
Lietas arhīva Nr. 105AA-0031-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2014.gada 17.martā

VIDZEMES APGABALTIESA šādā sastāvā:

tiesnese referente E.Knēgere

tiesneši E.Driba un M.Lapiņš

rakstveida procesā 2014.gada 6.martā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers.E/ /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu - sakarā ar /pers. E/ apelācijas sūdzību par Valkas rajona tiesas tiesneses 2014.gada 17.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 15.janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieks Aivis Veigulis sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA908257 par to, ka /pers. E/ 2014.gada 15.janvārī plkst.20.35 Smiltenes novadā, Smiltenē, pa Daugavas ielu virzienā uz Baznīcas laukumu vadīja vieglo automašīnu VW Passat Variant, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, atrodoties alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā konstatēta 2,42 promiles. Mērījums veikts ar alkometru Alco Quant 6020 Nr.A107283. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punkts un atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Valkas rajona tiesas tiesnese ar 2014.gada 17.janvāra spriedumu atzinusi /pers. E/ par vainīgu Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, piemērojusi administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, uzlikusi naudas sodu EUR 1200, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Tiesnese, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties pārkāpēja paskaidrojumus, atzinusi, ka /pers. E/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta un lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem un vainu.

Nosakot sodu, tiesnese ievērojusi Latvijas APK 32.pantu un atzinusi, ka /pers. E/ atbildību mīkstina izdarītā vaļsirdīga atzīšana un nožēlošana, bet atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Par minēto spriedumu ***/pers. E/ iesniedzis apelācijas sūdzību***, kurā lūdzis atcelt Valkas rajona tiesas 2014.gada 17.janvāra spriedumu un lietu izbeigt.

/pers. E/ (turpmāk - Iesniedzējs) uzskata, ka tiesa neesot vispusīgi izvērtējusi viņa paskaidrojumus un citus pierādījumus lietā, secinot, ka viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas, tādēļ spriedums esot nepareizs un nelikumīgs.

Iesniedzējs atzīst, ka lietā nepastāv strīds par to, ka 2014.gada 15.janvārī ap plkst.20.35 viņš atradies automašīnā VW Passat Variant, taču nekad neesot vadījis automašīnu Smiltenes novadā, Smiltenē pa Daugavas ielu virzienā uz Baznīcas laukumu, kā norādīts tiesas spriedumā un fiksēts tiesas sēdes protokolā. Minētais apliecinot, cik nepareizi sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Pastāvot strīds, vai Iesniedzējs vadījis automašīnu, jo faktiski tikai sēdējis automašīnā un domājis, vai nevajadzētu stāvlaukumā to novietot taisni - pareizi stāvēšanai, bet to nav vadījis, nav izkustinājis no vietas.

Iesniedzējs esot paļāvies un noticējis policijas ekipāžas darbinieku teiktajam, lai visam piekrītot, tad tiesa uzlikšot tikai naudas sodu un vadītāja tiesības netikšot atņemtas. Transportlīdzekli vadot vairāk kā 25 gadus un nekad iepriekš nav bijis šāds pārkāpums un nav zinājis, ka ļoti precīzi ir jāsniedz paskaidrojums par faktiskiem apstākļiem. Tiesas sēdē tikai pieļāvuma formā izteicis pieņēmumu, ka stāvlaukumā izkustinājis vieglo automašīnu no vietas, bet tiesas sēdes protokolā tas nav atspoguļots. Kategoriski noliedzis to, ka būtu braucis metru uz priekšu un metru atpakaļ, kad piebraukusi policija. Tiesas sēdes protokolā tas esot ierakstīts nepareizi.

Uzskata, ka lietā neesot iegūti pārliecinoši pierādījumi, kas apstiprinātu, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā lesniedzējs būtu vadījis vieglo automašīnu reibuma stāvoklī. Valkas rajona tiesas spriedums balstoties tikai uz policijas darbinieka sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un tiesa neesot pārbaudījusi, vai šis protokols atspoguļo patieso situāciju, kā arī neesot vispusīgi izvērtējusi lesniedzēja paskaidrojumus un pieņēmusi nelikumīgu spriedumu.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās pārkāpuma lietas Nr.138002014 materiālus, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Valkas rajona tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. E/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Apelācijas instances tiesā iesniegtā sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta otro daļu, tika izskatīta rakstveida procesā.

Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tā kā, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, šī iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, atbilstoši Latvijas APK 243.pantam, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti atzinusi /pers. E/ vainu Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tādēļ pievienojas pārsūdzētajā spriedumā norādītajai argumentācijai un savā nolēmumā to neatkārto.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt šī panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PA 908257 fiksējusi policijas amatpersona, tātad /pers. E/ 2014.gada 15.janvārī plkst.20.35 Smiltenes novadā, Smiltenē pa Daugavas ielu vadījis vieglo automašīnu VW Passat Variant ar valsts numura zīmi /TL numurs/, būdams 2,42 promiļu alkohola reibumā.

Šādu faktu apstiprina Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr. NB 317917, kad /pers. E/ veikta alkohola koncentrācijas izelpotajā gaisā pārbaude ar mēraparātu AlcoQant Nr.A107283, veicot pirmo mērījumu 2014.gada 15.janvārī plkst.20.44 mēraparāta nolasījums bijis 2,64 promiles, ar pieļaujamo kļūdu 2,42 promiles un otrajā mērījumā plkst.21.02 mēraparāta nolasījums bijis 2,74 promiles, ar pieļaujamo kļūdu 2,52. promiles. Minēto protokolu /pers. E/ ir parakstījis un piekritis veiktās pārbaudes rezultātiem, kā arī parakstījis katru mēraparāta izdruku ar tajās norādīto konstatēto promiļu daudzumu.

Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 9.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītāja paraksts uz darbinieka aizpildītā protokola apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Atbilstoši šiem noteikumiem, /pers. E/ kā transportlīdzekļa vadītājs ir piekritis mērījumos konstatētajai alkohola koncentrācijai viņa izelpotajā gaisā 2,42 promilēm, kas ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs.

Tā arī /pers. E/ ir piekritis viņam sastādītā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītiem faktiem, šo protokolu parakstot un neizsakot nekādus iebildumus.

Pirmās instances tiesas sēdē /pers. E/ ar savu parakstu ir apliecinājis, ka atzīst administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpumu un paskaidrojis, ka vēlējies mašīnu iztaisnot un nolikt tuvāk ceļa malai, tādēļ pabraucis metru uz priekšu, metru atpakaļ un piebraukusi policija.

Ar šiem paskaidrojumiem ir pierādīts transportlīdzekļa vadīšanas fakts, jo policijas darbinieki piebraukuši pie automašīnas, kad to vadījis /pers. E/.

Apelācijas sūdzībā norādītajam, ka automašīnā tikai atradies un nav to vadījis, un izteicis tikai pieņēmumu, ka stāvlaukumā izkustinājis vieglo automašīnu, nav pievienoti nekādi pierādījumi, tādēļ apelācijas instances tiesa šos izteikumus vērtē kā /pers. E/ mēģinājumu izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Apelācijas sūdzībā /pers. E/ norādījis, ka transportlīdzekli vada 25 gadus, tātad viņam kā transportlīdzekļa vadītājam bija jāzina Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumi Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi", kuros noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, kā arī bija jāzina, kāds administratīvais sods paredzēts par šādu pārkāpumu, tādēļ nav ticams sūdzībā minētais, ka policijas darbinieki viņu maldinājuši, skaidrojot, ja visam piekritīs, tad netiks atņemtas vadītāja tiesības un būs tikai naudas sods.

Tā arī apelācijas sūdzībai nav pievienoti nekādi pierādījumi /pers. E/ apgalvojumam, ka pirmās instances tiesas sēdes protokolā nepareizi ierakstīti viņa paskaidrojumi.

Atzīstot savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, /pers. E/ pēc 2014.gada 17.janvāra tiesneses sprieduma ir samaksājis 2014.gada 21.janvārī viņam uzlikto naudas sodu 1200 EUR, kā arī nomaksājis izdevumus par alkohola ietekmes pārbaudi.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir iegūti pārliecinoši pierādījumi, ka /pers. E/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un, atbilstoši Latvijas APK 32.pantam, viņam uzlikts administratīvais sods, tādēļ pirmās instances tiesas tiesneses spriedums atzīstams par pamatotu un likumīgu, bet iesniegtā apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valkas rajona tiesas tiesneses 2014.gada 17.janvāra spriedumu par /pers.E/,/personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, bet /pers. E/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts un

pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 17.martā.

Tiesnese referente E.Knēgere

Tiesneši E.Driba

M.Lapiņš